

مقایسه عوارض حاملگی در دو گروه سالم و مبتلا به دیابت حاملگی (مطالعه کوهورت)

مریم کشاورز^(۱)، دکتر غلامرضا بابایی^(۲)

چکیده

مقدمه: با توجه به گزارش‌های محدودی که در زمینه مقایسه عوارض حاملگی بین دو گروه سالم و مبتلا به دیابت حاملگی در کشورهای آسیایی وجود دارد، این مطالعه با هدف مقایسه عوارض مادری، جنینی و نوزادی بین دو گروه در شهر شاهروд انجام گرفت. مواد و روش‌ها: به منظور مقایسه عوارض مادری و جنینی برای همه زنان بارداری که برای انجام غربالگری دیابت حاملگی از مطب‌های خصوصی و مراکز بهداشتی - درمانی شهر شاهرود به درمانگاه زنان بیمارستان فاطمیه شاهرود ارجاع داده می‌شدند، در یک مطالعه کوهورت مراقبت‌های دوران بارداری انجام شد. اطلاعات مادر و نوزاد در زمان زایمان از دفاتر مربوط به اتفاق زایمان و پذیرش نوزادان به دست آمد. یافته‌ها: بین دو گروه سالم (۱۲۴۷ نفر) و مبتلا به دیابت حاملگی (۶۳ نفر) از نظر میزان بروز فشار خون حاملگی (18% در مقابل 9.7% ، $p < 0.001$)، مرده‌زایی (40.6% در مقابل 0.5% ، $p < 0.001$)، هیدرآمنیوس (0.6% در مقابل 0.1% ، $p < 0.001$)، سزارین (57.5% در مقابل 87.1% ، $p < 0.001$) و میزان ماکروزومی (28.2% در مقابل 10.5% ، $p < 0.001$) تفاوت آماری معنی‌داری وجود داشت. تفاوت آماری معنی‌داری در میزان پره‌اکلامپسی، پیلونفریت، زایمان زودرس، وزن کم نوزاد، تأخیر رشد داخل رحمی، آنومالی جنینی یا نوزادی، دیستوژنی شانه و نیاز به احیای نوزاد، وزن و دیگر مشخصات نوزادی بین دو گروه مشاهده نشد. در گروه مبتلا به دیابت حاملگی، در زنان بارداری که هیچ یک از رسیک فاکتورهای دیابت حاملگی را نداشتند و سن آنها کمتر از ۲۵ سال بود، موردي از عوارض مادری، جنینی و همچنین عوارض نوزادی مانند هیپوگلیسمی، زردی، دیسترس تنفسی مشاهده نشد. هیچ یک از افراد نیاز به دریافت انسولین در دوران بارداری نداشتند و پس از زایمان مبتلا به دیابت آشکار یا اختلال تحمل گلوکز نشدند. نتیجه‌گیری: در این مطالعه، بعضی از عوارض در گروه مبتلا به دیابت حاملگی بیشتر از گروه سالم بود که احتمالاً با کنترل ضعیف قند خون ارتباط دارد. طبق نتایج به دست آمده از بعضی مطالعات، شیوع دیابت حاملگی در کشور ما تقریباً با شیوع دیابت حاملگی در کشورهای غربی و پیشرفته برابر می‌کند. به علاوه در مطالعه حاضر در گروه مبتلا به دیابت حاملگی، هیچ یک از عوارض مادری، جنینی و نوزادی در زنان بدون عوامل خطرساز مشاهده نشد. از این رو بررسی بیشتر صرفة اقتصادی انجام غربالگری عمومی در سطح کشور پیشنهاد می‌شود.

واژگان کلیدی: دیابت حاملگی، عوارض حاملگی، هیپوگلیسمی، زردی، دیسترس تنفسی

مقدمه

دیابت حاملگیⁱ با عوارض متعدد قبل، حین و پس از زایمانⁱⁱ همراه است^{۱-۴} و اختلاف نظر مختصری در زمینه پتانسیل بروز عوارض مادری و جنینی در دیابت حاملگی

(۱) دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی شاهرود
(۲) دانشگاه تربیت مدرس

نشانی مکاتبه: شاهرود، خیابان شهداء، روبروی درب دوم پادگان،
دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی شاهرود، مریم
کشاورز

E-mail: keshavarz1@hotmail.com

i- Gestational diabetes mellitus
ii- Perinatal morbidity

پایان سه ماهه دوم بارداری ماهانه و سپس در سه ماهه سوم بارداری هر دو هفته یک بار به وسیله پژوهشگر پیگیری می‌شدند و در صورت بروز عارضه (در زنان بارداری که تحت نظر متخصص زنان و زایمان نبودند) به متخصص ارجاع داده می‌شدند. در زنان مبتلا به دیابت حاملگی ارایه مراقبتها و کنترل بارداری تا پایان سه ماهه دوم بارداری هر دو هفته یک بار و در سه ماهه سوم بارداری هر هفته انجام می‌شد. به طور ویژه زنان با تشخیص دیابت حاملگی تحت نظر متخصص زنان و زایمان، متخصص داخلی، کارشناس تغذیه و پرستار ویژه دیابت در درمانگاه تخصصی صدری و مجری طرح در درمانگاه فاطمیه قرار می‌گرفتند. رژیم غذایی زنان مبتلا به دیابت حاملگی با نظر کارشناس تغذیه و محاسبه میزان ۳۰-۳۵ کیلوکالری به ازای هر کیلوگرم وزن بدن در روز تعیین می‌شد. در هر دو گروه در صورت بروز عارض جنینی یا مادری و به منظور پیشگیری و کنترل عارض، بستره شدن بیمار تنها توسط پزشک متخصص زنان و زایمان انجام می‌شد. قند ناشتا و دو ساعت پس از غذا بر اساس اندازه‌گیری قند سرم و با روش گلوکز اکسیداز به صورت هفتگی در آزمایشگاه بیمارستان فاطمیه شاهroud اندازه‌گیری می‌شد. اهداف درمانی بیماران با تشخیص دیابت حاملگی بر اساس تنظیم قند پلاسمای ناشتا (FPG) ^{iv} (mg/dL ۶۰-۹۰) و یا دو ساعت پس از مصرف غذا (PPG) ^v کمتر از mg/dL ۱۲۰ بود. در صورت بالاتر بودن قند ناشتا (< 105 mg/dL) و یا قند خون دو ساعت پس از مصرف غذا (< 130 mg/dL)، پس از بستره شدن، با نظر پزشک متخصص داخلی انسولین تجویز می‌شد. در تمام طول مطالعه تعیین هفتۀ حاملگی بر اساس اولین روز آخرین قاعده‌گی (LNMP) ^{vi}، مقایسه آن با سونوگرافی سه ماهه اول بارداری و انجام معاینه شکمی بود. هیدرآمنیوس ^{vii} (زیاد بودن مایع داخل کیسه آمنیونی) و تأخیر رشد داخل رحمی ^{viii} (عدم تطابق رشد جنین با سن حاملگی) بر اساس هر نوع شک در معاینه فیزیکی و تأیید آن به وسیله سونوگرافی تشخیص داده می‌شد. پره اکلامپسی به

وجود دارد.^۵ اگر چه خطر بروز عارض مادری، جنینی و نوزادی در زنان با تشخیص دیابت حاملگی بیشتر است.^{۶,۷} اما میزان این عارض در جمعیت‌های ساکن کشورهای آسیایی به خوبی گزارش نشده است. به نظر می‌رسد که به دلیل مراقبتها ضعیف پزشکی و مامایی، همچنین آگاهی کم در جمعیت‌های در معرض خطر دیابت حاملگی، میزان عارض در مقایسه با کشورهای غربی افزایش بیشتری داشته باشد.^۸ این مطالعه با هدف مقایسه عارض مادری، جنینی و نوزادی در دو گروه سالم و مبتلا به دیابت حاملگی که به درمانگاه زنان بیمارستان فاطمیه شاهرود مراجعه می‌کردند انجام شد. اجرای این طرح علاوه بر ارایه خدمات بهداشتی - درمانی به تمامی مادران باردار به ویژه زنان مبتلا به دیابت حاملگی، میتواند گامی مؤثر در بررسی عارض حاملگی و کمک به برنامه‌ریزی‌های آتی مراقبتها مادران و نوزادان باشد.

مواد و روش‌ها

غربالگری عمومی^۱ دیابت حاملگی به مدت ۱۷ ماه (خرداد ۱۳۷۸ تا آذر ۱۳۷۹) برای زن باردار که از مطب‌های خصوصی و مراکز بهداشتی - درمانی شهر شاهرود به درمانگاه زنان بیمارستان فاطمیه شاهرود ارجاع داده می‌شدند، انجام شد. به محض تشخیص حاملگی در صورت وجود هر یک از عوامل خطرساز دیابت حاملگی، در همان زمان غربالگری با ۵۰ گرم گلوکز و در صورت نداشتن عوامل خطرساز، غربالگری در هفته ۲۸-۲۴ بارداری انجام می‌شد. در صورتی که یک ساعت پس از مصرف ۵۰ گرم گلوکز، قند پلاسمای خون وریدی مساوی یا بیشتر از mg/dL ۱۲۰ بود، آزمایش OGTTⁱⁱ سه ساعته با ۱۰۰ گرم گلوکز خوراکی انجام و در صورت مختلط بودن دو نوبت از چهار نوبت اندازه‌گیری و بر اساس ملاک‌های تشخیصی کارپنترⁱⁱⁱ و کاستان^۹ دیابت حاملگی تشخیص داده می‌شد. به منظور مقایسه عارض مادری و جنینی بین ۶۳ زن باردار مبتلا به دیابت حاملگی و ۱۲۴۷ زن باردار سالم، در یک مطالعه کوهورت (از خرداد ۱۳۷۸ تا مرداد ۱۳۸۰ به مدت ۲۶ ماه) مراقبتها بارداری انجام شد. اطلاعات دموگرافیک و گزارش مربوط به کنترل بارداری و بروز عارض در پرونده‌های ویژه ثبت می‌شد. تمامی زنان باردار سالم تا

iv- Fasting plasma glucose

v- Post prandial glucose

vi- Last normal menstrual period

vii- Hydramnios

viii- Intra uterine growth retardation (IUGR)

i- Universal screening

ii- Oral glucose tolerance test

iii- Carpenter, coustan

جدول ۱- مقایسه دو گروه سالم و مبتلا به دیابت حاملگی

گروه مبتلا به دیابت حاملگی (n=۶۳)	گروه سالم (n=۱۲۴۷)	
$۲۰ \pm ۵/۲^*$	$۲۵/۹۲ \pm ۵/۴۴$	سن (سال)
$۲/۸ \pm ۱/۸^{\dagger}$	$۲ \pm ۱/۳$	تعداد حاملگی
$۱/۳ \pm ۱/۷^{\dagger}$	$۰/۸ \pm ۱/۱$	تعداد زایمان
$۱۵۲/۷۲ \pm ۵/۴۹^*$	$۱۵۶/۱۱ \pm ۵/۲۸$	قد (سانانی متر)
$۶۹ \pm ۱۲/۷۲^*$	$۶۰/۷ \pm ۱۱/۴۵$	وزن (کیلوگرم)
$۲۹/۱۸ \pm ۴/۶۹^*$	$۲۴/۹۳ \pm ۴/۴۷$	نمایه توده بدنی (کیلوگرم بر مترمربع)
$۲۷۰/۶۹ \pm ۷/۳۷^*$	$۲۷۵/۶۲ \pm ۹/۶۷$	سن حاملگی در زمان زایمان (روز)
(٪۱۲/۹) ۸^*	(٪۴۱/۲) ۵۱۵	نوع زایمان
(٪۰) ۰^*	(٪۱/۱) ۱۴	زایمان واژینال
(٪۸۷/۱) ۵۴ **	(٪۵۷/۶) ۷۱۸	زایمان با اسباب
		سزارین

* p<0.05 ** p<0.001 در مقایسه با گروه سالم

با تشخیص دیابت حاملگی حداقل ۶-۸ هفته پس از زایمان قند ناشتا و دو ساعت پس از مصرف ۷۵ گرم گلوکز اندازهگیری شد. در صورت غیر طبیعی بودن دو نوبت قند ناشتا یا یک نوبت قند دو ساعت پس از مصرف ۷۵ گرم گلوکز و بر اساس معیارهای تشخیصی انجمن بین‌المللی دیابت (NDDG)ⁱⁱ تشخیص دیابت آشکارⁱⁱⁱ، اختلال تحمل گلوکز (IGT)^{iv} و اختلال قند ناشتا (IFG)^v مطرح شد. تجزیه و تحلیل اطلاعات با آزمون آماری مربع کای و آزمون t، رگرسیون و با استفاده از برنامه آماری SPSS انجام شد.

یافته‌ها

در مدت ۱۷ ماه غربالگری از ۱۳۱۰ زن باردار، ۶۳ مورد (٪۴/۸) دیابت حاملگی مشخص شد. در گروه مبتلا به دیابت حاملگی، میانگین سن $۳۰ \pm ۵/۲۰$ سال، تعداد حاملگی $۲/۶ \pm ۱/۸$ بار، تعداد زایمان $۱/۳ \pm ۱/۷$ بار، میانگین نمایه توده بدنی $۲۷۰/۶۹ \pm ۷/۳۷$ kg/m² و میانگین سن حاملگی $۲۹/۲ \pm ۴/۷$ روز تفاوت آماری معنی‌دار در مقایسه با میانگین سن $۲۵/۹ \pm ۵/۴$ (p<0.001)، تعداد حاملگی $\pm ۱/۲$ ، $2 \pm ۰/۰۵$ (p<0.05)، تعداد زایمان

فشار خون مساوی یا بالاتر از $۱۴۰/۹۰$ میلی‌متر جیوه پس از هفتة ۲۰ حاملگی همراه با پروتئینوری (میزان ۳۰۰ میلی‌گرم یا بیشتر پروتئین در ادرار ۲۴ ساعته یا حداقل ۳۰ میلی‌گرم پروتئین در دسی‌لیتر در دو نمونه تصادفی ادرار) و فشار خون حاملگی به بروز فشار خون مساوی یا بیشتر از $۱۴۰/۹۰$ میلی‌مترجیوه اولین بار طی حاملگی بدون پروتئینوری اطلاق شد. ماکروزوومی به وزن تولد نوزاد ≤ ۴۰۰ گرم و LBWⁱ یا وزن کم هنگام تولد نوزاد به وزن هنگام تولد نوزاد > ۲۵۰۰ گرم گفته شد. زایمان زودرس، ۳۷ شروع دردهای خود به خودی و زایمان قبل از پایان هفتة بارداری و دیستوژی شانه، خروج سخت شانه در هنگام زایمان تعریف شد. نظر به اینکه تا سال ۱۳۸۱ تنها یک بیمارستان زنان و زایمان در شهر شاهروod وجود داشت، زایمان اکثر زنان باردار در یک بیمارستان انجام می‌شد و در هر دو گروه اطلاعات مربوط به مادر و نوزاد در زمان زایمان از دفاتر مربوط به اتاق زایمان و پذیرش نوزادان بیمارستان فاطمیه به دست آمد. اطلاعات مربوط به زایمان و نوزاد افراد معدودی که برای زایمان به شهرهای دیگر مراجعه یا در منزل زایمان کرده بودند، طی تماس تلفنی با آنها تکمیل شد. در دو گروه میزان آنومالی بر اساس مشاهده آنومالی‌های واضح هنگام زایمان مقایسه شد. برای همه زنان

ii- National diabetes data group

iii- Overt diabetes

iv- Impaired glucose tolerance

v- Impaired fasting glucose

i- Low birth weight

مبلا به دیابت حاملگی تفاوت آماری معنی‌داری نداشت (جدول ۳)، همچنین موردی از مرگ نوزادی در گروه مبتلا به دیابت حاملگی مشاهده نشد. در گروه مبتلا به دیابت حاملگی، در زنان بارداری که هیچ یک از عوامل خطرساز دیابت حاملگی را نداشتند و سن آنها کمتر از ۲۵ سال بود، موردی از عوارض مادری، جنینی و عوارض نوزادی مانند زردی، هیپوگلیسمی و دیسترس تنفسی مشاهده نشد، همچنین هیچ یک از این افراد نیاز به دریافت انسولین در دوران بارداری نداشته، پس از زایمان مبتلا به دیابت آشکار یا اختلال تحمل گلوکز نشده‌اند.

از ۶۳ زن باردار مبتلا به دیابت حاملگی، ۵۰ نفر (۷۹٪) با رژیم و ۱۳ نفر (۲۱٪) با رژیم و انسولین درمان شدند. برای همه زنان با تشخیص دیابت حاملگی حداقل ۶-۸ هفته پس از زایمان قند خون ناشتا و دو ساعت پس از مصرف ۷۵ گرم گلوکز اندازه‌گیری شد و بر اساس معیارهای تشخیصی NDDG (جدول ۴) با قند خون طبیعی، ۷ نفر (۱۱٪) با تشخیص اختلال تحمل گلوکز و ۸ نفر (۱۳٪) مبتلا به دیابت آشکار مشخص شدند.

تعداد زایمان ($1/1 \pm 0/8$ ، $p < 0/05$)، میانگین نمایه توده بدنه ($24/9 \pm 4/5$ kg/m²) و میانگین سن حاملگی ($275/62 \pm 9/7$ روز، $p < 0/001$) در گروه سالم داشت (جدول ۱). بین دو گروه ($0/001 < p$) از نظر میزان بروز فشار خون در حاملگی (۱/۸٪ در مقابل ۹/۷٪)، مرده‌زایی (۴/۰٪ در مقابل ۵/۶٪)، هیدرآمنیوس (۶/۰٪ در مقابل ۱/۱٪)، سزارین (۶/۵٪ در مقابل ۲/۸٪) تفاوت آماری معنی‌داری مشاهده شد. بروز پره اکلامپسی، پیلونفریت، زایمان زودرس، تأخیر رشد داخل رحمی، وزن کم هنگام تولد نوزاد، آنومالی جنینی یا نوزادی، دیستوژنی شانه و احیای نوزاد در زمان زایمان (نمره آپکار ۲) بین دو گروه تفاوت آماری معنی‌داری نداشت (جدول ۲) و (۳). با توجه به یک مورد سقط در گروه مبتلا به دیابت حاملگی عوارض حاملگی در ۶۲ نفر از مبتلایان ثبت شد. در گروه سالم میانگین دور سر $34/65 \pm 1/39$ ، دور سینه $32/71 \pm 1/87$ ، قد $39/26 \pm 2/19$ سانتی‌متر و وزن نوزاد $3139/98 \pm 49/47$ گرم در مقایسه با میانگین دور سر $49/45 \pm 2/06$ ، دور سینه $33/03 \pm 1/75$ ، قد $34/86 \pm 1/32$ سانتی‌متر و وزن نوزاد $3226/76 \pm 527/60$ گرم در گروه

جدول ۲- مقایسه عوارض در دو گروه سالم و مبتلا به دیابت حاملگی

گروه مبتلا به دیابت حاملگی (n=۶۳)	گروه سالم (n=۱۲۴۷)	
(٪/۷/۶)*	(٪/۱/۸) ۲۲	فشار خون
(٪/۶/۵) ۴*	(٪/۰/۴) ۵	مرده‌زایی
(٪/۸/۱) ۵*	(٪/۰/۶) ۷	هیدرآمنیوس
(٪/۸/۱) ۵†	(٪/۲/۸) ۳۵	ماکروزوومی
(٪/۱/۶) ۱	(٪/۰/۴) ۵	آنومالی جنینی یا نوزادی
(٪/۶/۵) ۴	(٪/۲/۶) ۴۵	پره اکلامپسی
(٪/۰) ۰	(٪/۱/۲) ۱۵	پیلونفریت
(٪/۶/۵) ۴	(٪/۴/۲) ۵۲	زایمان زودرس
(٪/۶/۵) ۴	(٪/۶/۲) ۷۸	وزن کم نوزاد (> 2500 گرم)
(٪/۱/۶) ۱	(٪/۳) ۳۷	تأخر رشد داخل رحمی

* $p < 0/05$ † $p < 0/001$ در مقایسه با گروه سالم

جدول ۳ - مقایسه مشخصات نوزاد بین دو گروه سالم و مبتلا به دیابت حاملگی

گروه مبتلا به دیابت حاملگی*	گروه سالم	وزن نوزاد (کرم)
۳۲۲۶/۷۶±۵۲۷/۶	۲۱۳۹/۹۸±۴۴۹/۴۷	دور سر (سانتی متر)
۳۴/۸۶±۱/۳۶	۳۴/۸۵±۱/۳۹	دور سینه (سانتی متر)
۳۳/۰.۳±۱/۷۵	۳۲/۷۱±۱/۸۷	قد (سانتی متر)
۴۹/۴۵±۲/۰۶	۴۹/۲۶±۲/۱۹	نوزاد پسر
۲۲(%۵۸/۹)	۶۶۲(%۵۲/۲)	نیاز به احیای نوزاد (نمود آپگار>۷)
۱(%۱/۷)	۱۳(%۰۱)	دفع مکونیوم
۱(%۱/۷)	۸۱(%۶/۵)	دیستوشی شانه
۰(%۰)	۳(%۰/۲)	

* در هیچ یک از موارد تفاوت معنی‌داری با گروه سالم دیده نشد.

هستند.^{۱۴} در این مطالعه بین دو گروه سالم و مبتلا به دیابت حاملگی میزان آنومالی‌های واضح جنینی و نوزادی که در بدو تولد مشاهده می‌شود، تفاوت آماری معنی‌داری نداشت. بدین تولد مشاهده می‌شود، تفاوت آماری معنی‌داری نداشت. به جز یک مورد سقط، از ۶۲ زن باردار مبتلا به دیابت حاملگی فقط یک مورد آنومالی نوزادی (ابهام دستگاه تناسلی)^{۱۵} مشاهده شد. این زن از ماه چهارم بارداری تحت درمان با رژیم و انسولین قرار گرفته بود و پس از زایمان مبتلا به دیابت آشکار شد.

بر طبق مطالعات وزن نوزاد مادران مبتلا به دیابت حاملگی افزایش می‌یابد، اگر چه این افزایش وزن می‌تواند به دلیل سن بالا و چاقتر بودن آنها در مقایسه با گروه سالم باشد.^{۱۶} میانگین وزن نوزاد در دو گروه سالم و مبتلا به دیابت حاملگی تفاوت آماری معنی‌داری نداشت که می‌توانست به دلیل کمتر بودن میانگین سن حاملگی در گروه مبتلا به دیابت حاملگی باشد، اما با انجام آزمون رگرسیون مشخص شد که ارتباطی بین وزن هنگام تولد نوزاد و سن حاملگی در زمان زایمان وجود نداشت. پس از دسته‌بندی سن حاملگی مشخص شد که تفاوت نداشتند وزن نوزاد بین دو گروه به دلیل بالا بودن میزان فشار خون حاملگی در گروه مبتلا به دیابت حاملگی است.

دیابت حاملگی با هر نوع شدتی با افزایش میزان ماکروزومی^{۱۵,۱۶} و در نتیجه افزایش میزان دیستوشی شانه در زمان زایمان همراه است.^{۱۷} در این مطالعه با وجود افزایش معنی‌دار میزان ماکروزومی در گروه مبتلا به دیابت حاملگی، به دلیل بالا بودن میزان سزارین، موردنی از

i- Ambiguous genitalia

جدول ۴ - معیارهای تشخیصی * NDDG جهت تشخیص دیابت آشکار و اختلال تحمل گلوکز

طبیعی	اختلال تحمل	دیابت آشکار
قند خون ناشتا ۱۲۶≤	۱۱۰-۱۲۵	۱۱۰>
قندخون پس از مصرف ۲۰۰≤	۱۴۰-۱۹۹	۱۴۰>
گرم گلوکز ۷۵		

* National Diabetes Data Groups

بحث

دیابت در بارداری بروز عوارض جنینی، مادری و نوزادی را افزایش می‌دهد.^{۱۸} یکی از انواع دیابت، دیابت حاملگی است که به عدم تحمل کربوهیدرات‌ها با شدت‌های مختلف که شروع یا تشخیص اولیه آن در حاملگی باشد گفته می‌شود.^{۱۹,۲۰} عدم کنترل دقیق زنان مبتلا به دیابت حاملگی با نتایج بد جنینی همراه بوده، کنترل دقیق و مناسب، عوارض را کاهش می‌دهد.^{۲۱} در این مطالعه تقریباً برای همه زنان بارداری که از مراکز بهداشتی - درمانی و مطبهای خصوصی شهر شاهرود به درمانگاه زنان بیمارستان فاطمیه ارجاع داده می‌شدند، مراقبت‌های بارداری ارایه و عوارض مادری و جنینی مقایسه شد.

در بیشتر مطالعات یک افزایش ۲-۴ برابر در میزان بروز آنومالی‌های بزرگ در نوزادان مادران باردار دیابتی وابسته به انسولین گزارش شده است.^{۲۲,۲۳} این اعتقاد وجود دارد که بیشتر بیمارانی که دیابت حاملگی در آنها ابتدای بارداری تشخیص داده می‌شود، قبل از بارداری مبتلا به دیابت نوع ۲

حامگی در جمعیت‌های آسیایی وجود دارد. عوامل خطرساز مؤثر در جمعیت‌های اروپایی بررسی شده ولی مطالعات انجام گرفته در جمعیت‌های آسیایی بسیار اندک است.^{۲۱} چونگ و همکارانش شیوع دیابت حاملگی را در زنان آسیایی که مراقبت‌های بارداری را در بیمارستان وست‌مید سیدنی استرالیا دریافت کردند ۹/۲٪ گزارش کردند.^{۲۱} در بسیاری از موارد غربالگری دیابت حاملگی در زنان آسیایی ساکن کشورهای غربی انجام گرفته، لذا تعیین شیوع دیابت حاملگی در زنان باردار ساکن کشورهای آسیایی ضروری است.

شیوع دیابت حاملگی در شهر شاهروд به دست آمد. در مطالعه مقطعی که لاریجانی و همکاران در سال‌های ۱۳۷۱ تا ۱۳۷۳ بر ۲۴۱۶ زن باردار مراجعه کننده به پنج بیمارستان وابسته به دانشگاه تهران انجام دادند، شیوع دیابت حاملگی ۴/۷٪ به دست آمد.^{۲۲} طبق مطالعه آخر و همکاران (۱۹۹۶) شیوع دیابت حاملگی در پاکستان ۳/۲٪ گزارش شد.^{۲۳} به نظر می‌رسد که شیوع دیابت حاملگی در بعضی از کشورهای آسیایی با شیوع دیابت حاملگی در کشورهای غربی قابل مقایسه است. چونگ و همکاران پیشنهاد کردند که در بعضی از کشورهای در حال توسعه با شیوع پایین دیابت حاملگی، انتخاب بیماران و انجام غربالگری بر اساس عوامل خطرساز دیابت حاملگی کافی است،^{۲۴} در چهارمین کارگاه و کنفرانس بین‌المللی دیابت حاملگی در شیکاگو (۱۹۹۷) توصیه قبلى به انجام غربالگری عمومی به غربالگری انتخابی تغییر داده شد.^{۲۵} در مطالعه ما از ۶۳ زن مبتلا به دیابت حاملگی، ۷ نفر (۱۱٪) با سن کمتر از ۲۵ سال و بدون عوامل خطرساز دیابت حاملگی بودند. در این ۷ نفر هیچ یک از عوارض مادری، جنینی و نوزادی مانند هیپوگلیسمی، زردی و دیسترس تنفسی مشاهده نشد. همچنین هیچ یک از این افراد نیاز به دریافت انسولین در دوران بارداری نداشتند و پس از زایمان مبتلا به دیابت آشکار یا اختلال تحمل گلوکز نشدند. از طرفی ۴۲۷ نفر (۳۴٪) در دو گروه سالم کمتر از ۲۵ سال و بدون عوامل خطرساز بودند. بنابراین پژوهشگران انجام مطالعات آینده‌نگر دیگر و مقایسه عوارض را در گروههای با و بدون عامل خطرساز در مبتلایان به دیابت حاملگی و در مناطق دیگر کشورمان پیشنهاد می‌کنند. با توجه به اینکه صرفه اقتصادی انجام غربالگری بر اساس محلی است که غربالگری انجام می‌شود^{۲۶} بررسی صرفه اقتصادی انجام غربالگری عمومی در کشور توصیه می‌شود.

دیستوژی شانه در هنگام زایمان مشاهده نشد. بالا بودن میزان سزارین در شاهرود به دلیل عدم ارزیابی دقیق بیماران جهت زایمان طبیعی و بالا بودن درخواست انجام سزارین انتخابی از طرف بیماران است.

تشخیص بالینی دیابت حاملگی بسیار مهم است و رژیم درمانی یا استفاده از انسولین در این بیماران عوارض و مرگ و میر قبل، حین و بعد از زایمان را کاهش می‌دهد.^{۲۷} غربالگری دیابت حاملگی اولین بار در شهر شاهروド انجام شد و بالا بودن بعضی از عوارض در گروه مبتلا به دیابت حاملگی، احتمالاً با کنترل ضعیف قند خون، آگاهی کم بیماران و عدم رعایت دقیق رژیم غذایی توسط آنها ارتباط داشته است. تنظیم و کنترل ضعیف قند خون، عارضه ماقروزومی و هیدرآمنیوس را در زنان مبتلا به دیابت حاملگی افزایش می‌دهد،^{۲۸} بنابراین افزایش سطح آگاهی بیماران، توصیه به استفاده از رژیم غذایی مناسب و کنترل دقیق قند خون به منظور کاهش عوارض جنینی، مادری و نوزادی ضروری است.

ارایه معیارهای تشخیصی دیابت حاملگی توسط «او سالیوان»^۱ و ماهان در سال ۱۹۶۴ تلاشی در جهت شناسایی زنان در معرض خطر بروز عوارض زایمانی و مستعد ابتلای به دیابت آشکار بود. طبق نظر آنها مرگ و میر جنینی و نوزادی در زنان باردار زیر ۲۵ سالگی پایین است.^{۱۸} ADA^{۱۸} در زنان کمتر از سن ۲۵ سال غربالگری انتخابی^{۱۹} را پیشنهاد می‌کند.^{۱۸} اطلاعات کمی در زمینه بهترین روش غربالگری انتخابی وجود دارد، همچنین از نظر بالینی، دیابت حاملگی در زنان باردار جوان با عوارض و مرگ و میر مادری، جنینی و نوزادی همراه نیست.^{۱۹} طبق نظر ADA، زنان با سن کمتر از ۲۵ سال و بدون رسک فاکتورهای دیابت حاملگی (چاقی، متعلق بودن به یکی از نژادهای با شیوع بالای دیابت حاملگی، سابقه خانوادگی دیابت، سابقه عدم تحمل گلوکز، تاریخچه بد مامایی مانند مرده‌زایی)، جزو گروههای با خطر پایین محسوب می‌شوند و غربالگری دیابت حاملگی در این زنان ضروری نیست.^{۱۱} نژاد یکی از عوامل خطرساز بروز دیابت حاملگی است.^{۱۱}^{۲۰} اگرچه نژاد آسیایی یک جمعیت با خطر بالا برای بروز دیابت معرفی شده، اطلاعات کمی در زمینه انجام غربالگری انتخابی بر اساس عوامل خطرساز دیابت

i- O'Sullivan and Mahan

ii- American diabetes association

iii- Selective screening

سپاسگزاری

نویسنده‌ان از زحمات بی‌دریغ پرسنل محترم آزمایشگاه بیمارستان فاطمیه شاهرود به خصوص جناب آقای شاهی تشکر کرده، از همکاری و همکاری جناب آقای دکتر شریعتی

Reference

1. Schwartz DB, Daoud Y, Zazula P, Goyert G, Bronsteen R, Wright D, et al. Gestational diabetes mellitus: metabolic and blood glucose parameters in singleton versus twin pregnancies. *Am J Obstet Gynecol* 1999; 181:912-4.
2. Ramtoola S, Home P, Damry H, Husnoo A, Ah-Kion S. Gestational impaired glucose tolerance does not increase perinatal mortality in a developing country: cohort study. *BMJ* 2001; 322:1025-6.
3. Maresh M. Diabetes in pregnancy. *Curr Opin Obstet Gynecol* 2001; 13:103-7.
4. Spong CY, Guillermo L, Kuboshige J, Cabalum T. Recurrence of gestational diabetes mellitus: identification of risk factors. *Am J Perinatol* 1998;15:29-33.
5. Lu GC, Luchesse A, Chapman V, Cliver S, Rouse DJ. Screening for gestational diabetes mellitus in the subsequent pregnancy: is it worthwhile? *Am J Obstet Gynecol* 2002; 187:918-21.
6. Pettitt DJ. The 75-g oral glucose tolerance test in pregnancy. *Diabetes Care* 2001; 24:1129.
7. Yang X, Hsu-Hage B, Zhang H, Zhang C, Zhang Y, Zhang C. Women with impaired glucose tolerance during pregnancy have significantly poor pregnancy outcomes. *Diabetes Care* 2002; 25:1619-24.
8. Akhter J, Qureshi R, Rahim F, Moosvi S, Rehman A, Jabbar A. Diabetes In Pregnancy in Pakistani Women: Prevalence and complications in an Indigenous south Asian community. *Diabet Med*, 1996; 13: 189-91.
9. Carpenter MW, Coustan DR. Criteria for screening tests for gestational diabetes. *Am J Obstet Gynecol* 1982; 144:768-73.
10. Dornhorst A, Chan SP. The Elusive Diagnosis Of Gestational Diabetes. *Diabetic Med*, 1998; 15: 7-10.
11. American Diabetes Association. Clinical practice Recommendation: Gestational Diabetes Mellitus. *Diabetes Care* 2002; 25; S94-6.
12. Landon MB, Gabbe SG. Diabetes in pregnancy. In: James DK, Steer PJ, Weiner CP, Gonik B, editors. *High risk pregnancy*. 2nd edition. London: W.B. Sunder's Company; 1999. p. 667.
13. Littleton LY, Engebretson JC. *Maternal, Neonatal and women's Health Nursing*. Delmar, Thomson Learning, INC. 2002, p: 825
14. Kalter H. Gestational diabetes mellitus and congenital malformations. *Am J Obstet Gynecol* 2001;184:246-8.
15. Garcia-Patterson A, Corcoy R, Balsells M, Altirriba O, Adelantado JM, Cabero L, et al. In pregnancies with gestational diabetes mellitus and intensive therapy, perinatal outcome is worse in small-for-gestational-age newborns. *Am J Obstet Gynecol* 1998; 179:481-5.
16. American Diabetes Association: Gestational Diabetes Mellitus. *Diabetes Care*. 2003; 26: S103-5.
17. Expert Committee on the Diagnosis and Classification of Diabetes Mellitus. Report of the expert committee on the diagnosis and classification of diabetes mellitus. *Diabetes Care* 2003 ;26 Suppl 1:S5-20.
18. Khine ML, Winklestein A, Copel JA. Selective screening for gestational diabetes mellitus in adolescent pregnancies. *Obstet Gynecol* 1999; 93:738-42.
19. American Diabetes Association: Standards of medical care for patients with diabetes mellitus. *Diabete care* 2003; 26: S33-S50.
20. pillitteri A: *Maternal & Child health Nursing. Care of the childbearing & childrearing family*. lippincott Williams & Wilkins; 2003. p: 358.
21. Cheung N.V, Wasmer G, Al-Ali J: Riskfactore For Gestational Diabetes Among Asian Women. *Diabetes Care*, Volume 24 (5) May 2001; P: 955-956.
۲۲. لاریجانی باقر، عزیزی فریدون، باستان حق محمد حسن، پژوهی محمد، حسین نژاد آرش. شیوع دیابت بارداری در زنان جوان. *مجله غدد درونریز و متابولیسم ایران* ۱۳۸۱: سال چهارم، شماره ۱؛ صفحات ۲۳ تا ۲۷
23. Cunningham FG, Gant NF, Leveno KJ, Gilstrap III LG, Hauth Jc, Wenstrom KD. *williams Obstetrics*. 21st. McGraw-Hill, 2001; p. 1361.
24. American Diabetes Association. Screening for type 2 diabetes. *Diabetes Care* 2003;26 Suppl 1:S21-4.